

Kansainväliset raamatuntutkimukset

Oppitunti 28. kesäkuuta

Aamos, rohkea profeetta

Avainjae: ”Ja Herra otti minut, kun paimensin laumaa, ja Herra sanoi minulle: ’Mene ja profetoi minun kansalleni Israelille.
Aamos 7:15

Valitut raamatunkohdat:
Aamos 1:1; 2:6-16; 3:1-15; 7:10-17; 9:11-15

Aamos oli kotoisin Tekoasta, joka sijaitsi noin kuuden mailin päässä Betlehemistä etelään. Ilmeisesti hän kuitenkin matkusti pohjoiseen kymmenen heimon valtakunnan alueelle ja harjoitti suurimman osan palvelutyöstään siellä. Aamos ennusti Israelille sen synnin vuoksi koituvat kauheat onnettomuudet, ja hän kärsi vainoa uskollisuutensa vuoksi. Aamos 2:6-16; 7:10-17

Aamoksen kautta Herra sanoi Israelille: ”Sinua ainoastaan olen tuntenut kaikista maan sukukunnista; siksi rankaisen sinua kaikista vääryyksistäsi.” Sitten esitetään kysymys: ”Voivatko kaksi kulkea yhdessä, elleivät he ole yhtä mieltä?” (Aamos 3:2,3). Tärkeintä tässä on se, että koska Herra oli tehnyt Israelista yksinomaan oman kansansa, Hän odotti heiltä jakamatonta uskollisuutta. Jos he eivät palvoisi ja palvelisi Häntä tällä tavalla, heitä rangaistaisiin ankarasti.

Aamoksen yhdeksännen ja viimeisen luvun jakeissa 11–15 Jumala ennustaa profeetan kautta Israelin

palauttamisen ja ”kaatuneen Daavidin majan” uudelleenrakentamisen. Apostoli Jaakob lainaa tätä profetiaa Apostolien tekojen 15:13–18, mihin hän lisää: ”Jumalalle ovat tunnetut kaikki hänen tekonsa maailman alusta asti.” Jumalalla on oikea aika jokaiselle suunnitelmansa osalle. Koko luomakunta on hänen vastuullaan, ja kaikki hänen aikomuksensa Israelin ja kaikkien kansojen suhteen toteutuvat. Jesaja 55:11

Nykypäivän Herran kansaa, kuten Aamosta, ei pidä pelotella hiljaisuuteen, vaan sen tulee puhua totuutta rakkaudessa, erityisesti toivosta vanhurskauden ja rauhan valtakunnasta. Aamoksen profetian lopputulos, samoin kuin Jaakobin viittaus siihen, täyttyy täysin, kun Jumalan valtakunta perustetaan Kristuksen hallinnon alla ja ”ihmisten jäännös” saa tilaisuuden kutsua Herraa ja tulla siunatuksi. Apostolien teot 15:16, 17

Tästä pian koittavasta luvattuun ajasta luemme seuraavat sanat: ”Eikä kukaan enää opeta toistaan eikä kukaan veljeään sanoen: ’Tunne Herra’, sillä kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan. Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä, enkä enää muista heidän syntejään ja rikkomuksiaan.” (Hepr. 8:11,12). Nämä lupaukset ulottuvat ensin Israeliin ja leviävät sitten kaikkiin kansoihin. Koko ihmiskunta saa apua Kristukselta ja hänen kirkastetulta seurakunnaltaan, jotka yhdessä muodostavat ”kuninkaallisen papiston”. (1. Piet. 2:9). Tällöin myös ”maa täyttyy Herran tuntemisesta”. Meillä on myös varmuus siitä, että Jumalan tuntemus tehdään niin selväksi, että ”tavat matkailijat, vaikka olisivatkin tyhmiä, eivät eksy siinä”. Jesaja 11:9; 35:8

Mikä loistava tulevaisuus on edessämme, josta meidän on oltava ikuisesti kiitollisia ja joka tuli mahdolliseksi, kun taivaallinen Isä antoi rakkaan Poikansa. (Joh. 3:16; Room. 6:23). Ajattele hetken, millainen maailmamme on, kun ei enää ole syntiä, tappamista, vihaa tai ”sotia ja sotahuutoja”. (Matteus 24:6–7). Amos tarvitsi rohkeutta puhuakseen Israelin uskottomuudesta. Voimme kuitenkin olla varmoja, että hänellä oli myös iloa sekä Israelin että koko ihmiskunnan tulevaisuuden toivosta.